

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 6. lipanj 2018. [\[Multimedia\]](#)

Potvrda – dar Duha Svetoga

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nastavljajući razmišljanje o sakramentu potvrde, promatrat ćemo plodove koje po daru Duha Svetoga sazrijevaju u potvrđenicima, vodeći ih do toga da i sami postanu darom za druge. Duh Sveti je dar. Sjetimo se da biskup prilikom mazanja uljem kaže: „Primi pečat dara Duha Svetoga”. Taj dar Duha Svetoga ulazi u nas i donosi svoj plod, da bismo ga mi zatim mogli davati drugima. Moramo uvijek primati da bismo davali: nikada ne smijemo primati i držati stvari u sebi, kao da bi duša bila skladište. Ne: moramo uvijek primati da bismo davali. Božje milosti se primaju zato da ih se daje drugima. To je život kršćanina. Djelovanju Duha Svetoga je, dakle, svojstveno to da svoje „ja” izbacimo iz središta i otvorimo se „nama” zajednice: primati da bismo davali. Nismo mi u središtu: mi smo oruđe tog dara za druge.

Dovršavajući u krštenicima suobličenje Kristu, potvrda ih čvršće ujedinjuje kao žive udove mističnog tijelu Crkve (usp. Red potvrde, br. 25). Poslanje Crkve u svijetu ostvaruje se doprinosom svih onih koji su dio nje. Neki misle da u Crkvi postoje gospodari: papa, biskupi, svećenici, a tu su zatim i ostali. Ne: Crkva smo svi mi! I svi imamo zadaću posvećivati jedni druge, brinuti se za druge. Crkva, to smo svi mi! Svatko ima svoj posao u Crkvi, ali svi smo Crkva. Moramo zamišljati Crkvu kao živi organizam, sastavljen od osoba koje poznajemo i s kojima zajedno putujemo, a ne kao apstraktnu i daleku stvarnost. Crkva, to smo svi mi koji smo na putu, Crkva smo svi mi koji smo danas na ovom trgu. Mi: to je Crkva. Potvrda veže uz sveopću Crkvu rasutu po svem svijetu, međutim, ona aktivno uključuje potvrđenike u život partikularne Crkve kojoj pripadaju, s biskupom na čelu, koji je nasljednik apostola.

Zato je biskup izvorni služitelj potvrde (usp. Lumen gentium, 26), jer on potvrđenika uključuje u Crkvu. Činjenica da, u latinskoj Crkvi, taj sakrament redovito podjeljuje biskup jasno označuje njegov „učinak... da one koji ga primaju tješnje sjedini s Crkvom, s njezinim apostolskim izvorima i poslanjem da svjedoči za Krista” (Katekizam Katoličke Crkve, 1313).

A to pritjelovljenje Crkvi je dobro označeno znakom mira kojim se zaključuje obred podjeljivanja sakramenta potvrde. Biskup, naime, kaže svakom potvrđeniku: „Mir s tobom”. Podsjećajući na Kristov pozdrav učenicima na dan uskrsnuća navečer, punom Duha Svetoga (usp. Iv 20, 19.23) – čuli smo to –, te riječi bacaju svjetlo na gestu koja „očituje crkveno zajedništvo s biskupom i sa svim vjernicima” (KKC, 1301). Mi na potvrdi primamo Duha Svetoga i mir: onaj mir koji moramo davati drugima. Ali razmislimo malo: neka se svatko sjeti, na primjer, vlastite župne zajednice. Slavlje je krizme i dajemo znak mira jedni drugima: biskup ga daje potvrđeniku a zatim ga na misi izmjenjujemo međusobno. To znači sklad, to znači ljubav među nama, to znači mir. Ali što se zatim događa? Izlazimo i počinjemo ogovarati druge, „derati kožu” s drugih. Počinjemo ogovarati. A tračanja su ratovi. To se ne smije! Ako smo primili znak mira snagom Duha Svetoga, moramo biti muškarci i žene mira a ne jezikom razarati mir koji je dao Duh Sveti. Jadan Duh Sveti, koliko ima posla s nama koji imamo tu naviku tračati druge! Razmislite dobro: tračanje nije djelo Duha Svetoga, nije djelo jedinstva Crkve. Tračanje uništava ono što čini Bog. Ali molim vas: prestanimo s tračanjima! Potvrdu se prima samo jednom, ali duhovni dinamizam koji je pobudila sveta potvrda traje u vremenu. Nećemo nikada do kraja ispuniti zadaću da širimo posvuda lijep miris svetog života, nadahnutog očaravajućom jednostavnošću evanđelja. Nitko ne prima potvrdu samo radi sebe samog, već zato da surađuje u duhovnom rastu drugih. Jedino tako, otvarajući se i izlazeći iz sebe samih kako bismo susreli braću, možemo uistinu rasti a ne samo zavaravati se da rastemo. On što primamo na dar od Boga mora se darivati – dar je zato da se daruje – kako bi urodio plodom, a ne naprotiv pokopati zbog egoističnih strahova, kao što nas uči prispodoba o talentima (usp. Mt 25, 14-30). I sjeme, kad imamo sjeme u ruci, ne služi tome da ga stavimo na stranu, u ormar, da ga ostavimo tamo: ono služi tome da ga se sije. Dar Duha Svetoga moramo davati zajednici. Pozivam krizmanike da Duha Svetoga ne „zatvaraju u krletku”, da ne pružaju otpor Vjetru koji puše kako bi ih potaknuo da kroče u slobodi, da ne guše goruću Vatru ljubavi koja dovodi do toga da čovjek život utroši za Boga i za braću. Neka Duh Sveti udijeli svima nama apostolsku hrabrost prenošenja evanđelja, djelima i riječima, onima koje susrećemo na našem putu. Djelima i riječima, ali dobrim riječima: onima koje izgrađuju. Ne riječima ogovaranja koje uništavaju. Molim vas, kad izlazite iz crkve sjetite se da je primljeni mir zato da ga se daje drugima: a ne zato da ga se uništava ogovaranjem. Ne zaboravite to.

U sklopu pozdrava vjernicima na talijanskom jeziku

U petak se slavi svetkovina Presvetog Srca Isusova. Pozivam vas da se tijekom čitavog mjeseca lipnja molite Srcu Isusovu i da svojom blizinom i ljubavlju budete potpora svojim svećenicima, kako bi bili slika tog Srca punog milosrdne ljubavi.